

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การดำเนินการทดลอง
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ต้องขัง เพศชาย เป็นนักโทษเด็ดขาดต้องโทษครั้งแรก เป็นผู้ต้องขังชั้นกลางถึงชั้นดีเยี่ยม และเหลือเวลาต้องโทษ 3-6 เดือน ที่เรือนจำอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ต้องขัง เพศชาย เป็นนักโทษเด็ดขาดต้องโทษครั้งแรก เป็นผู้ต้องขังชั้นกลางถึงชั้นดีเยี่ยม และเหลือเวลาต้องโทษ 3-6 เดือนที่เรือนจำอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งได้มาโดยการทำแบบสำรวจคุณค่าแห่งตนของคูเปอร์สมิท ฉบับผู้ใหญ่มามีคะแนนคุณค่าแห่งตนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และสุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 12 คน และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 6 คน และกลุ่มควบคุม 6 คน แต่เนื่องจากระหว่างการทดลองนั้นสมาชิกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมถอนตัวออกจากกลุ่มเนื่องจากการได้รับการพ้นโทษ จึงทำให้คงเหลือสมาชิกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวนิยม
2. แบบสำรวจคุณค่าแห่งตนฉบับผู้ใหญ่มามี (Coopersmith)

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎีอัตถิภาวนิยมโดยดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมายและวิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนาคุณค่าแห่งตน

1.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ตามจุดมุ่งหมายและวิธีการที่กำหนดไว้ และนำโปรแกรมที่สร้างขึ้น นำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่านตรวจสอบ (ภาคผนวก ก) และขอคำแนะนำเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.3 นำโปรแกรมให้คำปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยมที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับผู้ต้องขังที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่าง เรือนจำพิเศษมีนบุรี ระหว่างวันที่ 20 – 23 กันยายน 2547 เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง ก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

2. แบบสำรวจคุณค่าแห่งตน

แบบสำรวจคุณค่าแห่งตน ผู้วิจัยใช้แบบสำรวจคุณค่าแห่งตนฉบับผู้ใหญ่ของคูเปอร์สมิธ (Coopersmith) ที่ผู้วิจัยแปลและปรับปรุง ลักษณะของแบบสำรวจคุณค่าแห่งตน คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบให้เลือกเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 2 ระดับ ประกอบด้วยคำถาม 25 ข้อโดยแบ่งการมีคุณค่าแห่งตน 3 ด้านได้แก่

2.1 คุณค่าแห่งตนโดยภาพรวม หมายถึง การสำรวจตนเองที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การแสดงออก ความคิดของตนเองที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทั่วไป ซึ่งมีข้อคำถามจำนวน 14 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 3, 4, 7, 10, 12, 13, 15, 17, 18, 19, 23, 24, 25

2.2 คุณค่าแห่งตนทางด้านครอบครัว หมายถึง การสำรวจประสบการณ์ในอดีตของตนเองที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในครอบครัวของตนเอง ซึ่งมีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ ได้แก่ข้อ 6, 9, 11, 16, 20, 22

2.3 คุณค่าแห่งตนทางด้านสังคม หมายถึง การสำรวจประสบการณ์ในอดีตของตนเองที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับคนในสังคม ซึ่งมีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ได้แก่ข้อ 2, 5, 8, 14, 21

2.3.1 ผู้วิจัยนำแบบสำรวจคุณค่าแห่งตน ฉบับผู้ใหญ่ของคูเปอร์สมิธ มาแปลและเสนอประธานและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3.2 นำแบบสำรวจคุณค่าแห่งตนไปหาค่าความเชื่อมั่นกับผู้ต้องขังที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่างที่ เรือนจำพิเศษมีนบุรี จำนวน 25 คน

2.3.3 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรหาค่าความเชื่อมั่นแบบของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่น .84 จากนั้นจึงนำแบบสำรวจไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนน เนื่องจากแบบสำรวจข้อความที่มีนั้นมิตั้งข้อความที่เป็นไป ในด้านบวกและด้านลบ การให้คะแนนจึงขึ้นอยู่กับข้อความนั้นๆ โดยมีข้อความทางบวก 8 ข้อ คือ ข้อที่ 1, 4, 5, 8, 9, 14, 19, 20 และข้อความทางลบ 17 ข้อ คือ ข้อที่ 2, 3, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25

ในข้อความที่มีความหมายด้านบวก ให้คะแนนดังนี้

ถ้ากาตอบลงในช่อง ใช่ ให้คะแนน 1 คะแนน

ถ้ากาตอบลงในช่อง ไม่ใช่ ให้คะแนน 0 คะแนน

ในข้อความที่มีความหมายด้านลบ ให้คะแนนดังนี้

ถ้ากาตอบลงในช่อง ใช่ ให้คะแนน 0 คะแนน

ถ้ากาตอบลงในช่อง ไม่ใช่ ให้คะแนน 1 คะแนน

การแปลผลจากแบบสำรวจในการวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากมีประชากรที่ใช้ในการ วิจัยจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ประชากรที่มีคะแนนคุณค่าแห่งตนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาเป็นกลุ่ม ตัวอย่าง

การดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) ประเภทสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (Two - Factor Experiment with Repeated Measures on One Factor) เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษา กลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวนิยม ที่มีต่อคุณค่าแห่งตน ของผู้ต้องขังที่กำลังจะได้รับการพ้นโทษภายใน ระยะเวลา 3 – 6 เดือน ของเรือนจำอำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 12 คน โดย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนการทดลองประเภทสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (Two – Factor Experiment with Repeated Measures on One Factor) (Howell, 1997, 458)

กลุ่ม	สำรวจก่อน	ตัวแปรอิสระ	สำรวจหลัง	ติดตามผล
CR	T1	-	T2	T3
ER	T1	X1	T2	T3

ความหมายของสัญลักษณ์

CR	แทน	กลุ่มควบคุมได้มาโดยการสุ่ม
ER	แทน	กลุ่มทดลองได้มาโดยการสุ่ม
T1	แทน	การสำรวจก่อนการทดลอง
T2	แทน	การสำรวจหลังการทดลอง
T3	แทน	การสำรวจระยะติดตามผล
X1	แทน	โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวนิยม

วิธีดำเนินการทดลอง

วิธีดำเนินการทดลอง มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพาถึงอธิบดีกรมราชทัณฑ์ เพื่อขออนุญาตทำการศึกษาวิจัย ณ เรือนจำอำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี และขอความร่วมมือในการดำเนินการ

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 ระยะก่อนการทดลอง

2.1.1 ผู้วิจัยให้ผู้ต้องขังที่มีคุณลักษณะตามคุณสมบัติ ทำแบบสำรวจคุณค่าแห่งตน ณ เรือนจำอำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2547 จำนวน 31 คน และได้คนที่มีคะแนนคุณค่าแห่งตนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย จำนวน 16 คน

2.1.2 ทำการสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน หลังจากนั้น

ทำการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งโดยการจับฉลากเพื่อแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 คน นำคะแนนที่ได้จากการสำรวจของกลุ่มที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นคะแนนก่อนการทดลอง

2.2 ระยะการทดลอง

2.2.2 กลุ่มทดลอง ใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษาทฤษฎีอัตถิภาวนิยม โดยให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ทำการทดลองเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน คือ วันจันทร์ วันละ 2 ครั้ง คือ 9.30 – 11.00 น. และ 13.00-14.30 น. ครั้งละ 90 นาที

2.2.2 กลุ่มควบคุม ไม่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษาใด ๆ เมื่อจบโปรแกรมแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทำแบบสำรวจคุณค่าแห่งตนฉบับเดียวกับที่ใช้ในระยะก่อนการทดลอง แล้วเก็บเป็นคะแนนหลังการทดลอง

แต่เนื่องจากระหว่างการทดลองนั้นสมาชิกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการถอนตัวออกจากกลุ่มเนื่องจากได้รับการพ้นโทษ จึงทำให้คงเหลือสมาชิกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 5 คน

2.3 ระยะติดตามผล หลังการทดลองแล้ว 1 เดือน ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ตอบแบบสำรวจคุณค่าแห่งตน ฉบับเดียวกับที่ใช้ในระยะก่อนการทดลอง และหลังการทดลองแล้วเก็บเป็นคะแนนระยะติดตามผลการทดลอง ในวันที่ 10 มกราคม 2548

3. นำข้อมูลมาตรวจสอบหาความถูกต้องให้ครบถ้วน เพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 2 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ระยะก่อนการทดลอง	ระยะการทดลอง	ระยะติดตามผล
1 สัปดาห์	6 สัปดาห์	4 สัปดาห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับทดสอบสมมติฐาน

2.1 Two – Way ANOVA Repeated Measures

2.2 ทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบรายคู่แบบนิวแมน-คูลส์